

дѣлината. Видѣлината е съединение на онзи божественъ елементъ, който се отнася вече къмъ човѣшкия умъ, сир. който ни прави да расъждаваме разумно, да имаме логика, съдържание и смисълъ въ нашата мисль. Въ свърѣмената наука физикитѣ спорятъ върху свѣтлината, дали иде отъ слънцето или е нѣщо друго. Има учени, които оспорватъ, че иде отъ слънцето, а поддържатъ, че тя е особена енергия, която, като дойде до земната повърхностъ, разбива се о нея и дава отражение на свѣтлина. Видѣлината е единъ вътрѣшенъ процесъ. Тя е единъ елементъ, който може да се опита всѣкога. Видѣлината е най реалното нѣщо въ свѣта. Тя е хиляди пѣти по-реална отъ този свѣтъ: тя създава човѣшката мисль, желанията, тя е проводникъ въ духовния свѣтъ и съществува въ видъ на свърѣмения етеръ; тя е обвивка на човѣшкия духъ, на човѣшкия умъ, и безъ нея никой не може да мисли и да чувствува. Всички, които сж слѣдвали въ училище, минали сж прѣзъ гимназия, изпитали сж трудности при рѣшаване на нѣкои задачи, знаятъ, че отношенията на тѣзи задачи не се проясняватъ изъ единъ пѣтъ, но, като поработятъ нѣколко врѣме върху тѣхъ, светне имъ нѣкаква свѣтлина и отношенията се проясняватъ. Видѣлината именно прояснява. Ще ви дамъ нѣкои правила, за да можете да провѣрявате всичко, защото не ви говоря само на теория, а ви говоря върху положителна наука, която може да се провѣри на опитъ. Видѣлината е здравословното състояние на човѣшкия умъ, атмосфера, въ която човѣкъ трѣбва постоянно да живѣе. Когато писателитѣ изгубятъ тази видѣлина, тѣ ставатъ безплодни; когато учителитѣ я изгубятъ, изгубватъ своитѣ методи и не могатъ да прѣподаватъ; когато майкитѣ я изгубятъ, липсва имъ търпѣнието и любовта и не могатъ да възпитаватъ. Ако нѣмате видѣлина въ себе си, не може да се прояви у васъ любовь, истина. Христосъ казва: „Вие сте видѣлината“. Кои „вие“? Първиятъ елементъ е солта, законътъ на равновѣсието, който държи всички сили въ равновѣсие; вториятъ елементъ е видѣлината, тя въздига и възраства нѣщата, сир. всички мисли и желания растатъ въ видѣлината и се развиватъ по-правилно. Човѣкъ, който живѣе въ видѣлината, е като плодно дърво, което расте на плодородна почва; въ него всички плодове узрѣватъ. Когато